

המקום & Talmud-online.nl

**Parashat Chayei Sarah חיי שרה November 15 2025 / 24 Cheshvan 5786.
Bereshit (Genesis) 23:1-25:18**

Het meest legitieme Land ter wereld

In de parasha van deze week, Chayei Sarah, lezen we over Abrahams aankoop van Me'arat haMakhpelah, de "Grot van de Aartsvaders", voor de begrafenis van zijn vrouw Sarah Bereshiet (Genesis) 23. Abraham benadert de Hethieten die in de omgeving wonen en vraagt Efron om het land. Efron stemt toe en biedt het zelfs aan het gratis aan Abraham te geven. Abraham weigert echter het geschenk en betaalt Efron een enorm bedrag, 400 zilveren shekels, veel meer dan het land eigenlijk waard is. Waarom deed Abraham dit? Een klassiek antwoord is dat niemand ooit het eigendom van het land zou betwisten. Vandaag de dag weten we wel beter maar Abraham wilde duidelijk maken dat hij het land legaal, eerlijk en oprecht had gekocht; het zou voor hem en zijn nakomelingen zijn, en niemand zou anders mogen of kunnen beweren.

Er is echter nog een diepere reden om zo'n exorbitant bedrag te betalen. In zijn Pa'aneach Raza (over Genesis 23:16) wijst rabbijn Jitschak bar Jehoeda haLevi erop dat de Torah stelt dat een chomer gerstvelden 50 shekel waard is Vayikra (Leviticus) 27:16. Hoeveel kost een chomer dan? Gebaseerd op wat we weten over oude Bijbelse maateenheden, laat Pa'aneach Raza zien dat een chomer gelijk is aan 75.000 vierkante el. 400 zilveren shekels zouden dus voldoende zijn geweest om 600.000 vierkante el land te kopen. Dat is een aanzienlijk aantal, want er waren 600.000 volwassen Israëlitische zielen bij de Sinai-Openbaring, en mystieke teksten spreken altijd over 600.000 eerste zielen voor het Joodse volk. Met andere woorden, Abraham kocht een vierkante el land voor elk van zijn geestelijke nakomelingen. Heel Israël heeft hierdoor dan ook een aandeel in de Grot van de Aartsvaders!

Met de aankoop van dat stuk land schiep Abraham een belangrijk precedent. Ditzelfde precedent zou vanaf de 19e eeuw door Joden opnieuw worden gebruikt om het Heilige Land terug te kopen met als uiteindelijk doel een onafhankelijke Joodse staat te vestigen. Verbazingwekkend genoeg werd Abraham geboren in het Hebreeuwse jaar 1948, en de staat Israël zou in 1948 Gregoriaanse kalender (dit is de huidige) worden gesticht! De in de volksmond genoemde Zionisten hadden er geen enkel belang bij het land te veroveren; ze wilden het legaal eerlijk en oprecht kopen, net zoals Abraham had gedaan. Er mocht dus absoluut geen discussie ontstaan over wie de eigenaar van het land was. Dus dit is wat ze deden: ze kochten één stuk land tegelijk.

Enkele van de eerste aankopen werden geleid door Sir Moses Montefiore, een Italiaans-Engelse Sefardische Jood die het Heilige Land voor het eerst bezocht in 1827. Hij reisde naar de vier Joodse heilige steden Jeruzalem, Hebron, Tiberias en Tsfat. Tussen deze steden zag hij een dor, ongebruikt

Www.hamakom.eu werkt nauw samen met www.talmud-online.nl
Lessen kunt u ook op www.youtube.com@talmoedkanaal vinden.

המקום & Talmud-online.nl

en onontwikkeld gebied en droomde van een Joodse heropleving. Dit bezoek was zo inspirerend dat hij een ba'al teshuvah werd en sindsdien een diep religieus man. Montefiore keerde terug na de verwoestende aardbeving van 1836 die Tsfat en Tiberias verwoestte, en verstreekte enorme sommen geld voor de herbouw ervan. In 1840 kocht hij de locatie van Rachels graf en herbouwde het oude Joodse bedevaartsoord. In 1860 kocht hij grond buiten Jeruzalem om de Joodse nederzetting Mishkenot Sha'ananim te stichten (zijn windmolen, gebouwd om iedereen van goedkoop meel te voorzien, staat er nog steeds), gevolgd door de wijken Ohel Moshe en Mazkeret Moshe. Hij betaalde ook voor de bouw van Israëls eerste drukpers en textielfabriek.

De wijk Montefiore in Mishkenot Sha'ananim in 1948 en nu. De stichting van de stad werd gefinancierd door Sir Moses Montefiore en het landgoed van Judah Touro. De windmolen van Montefiore is zichtbaar op de achtergrond.

Chaim Amzaleg

Montefiore's werk inspireerde door dit alles ook andere vooraanstaande Joden om hetzelfde te doen. In 1882 kocht een rijke Jood genaamd Chaim Nissim Amzaleg

die voor het Britse kantoor in Jaffa werkte, 835 hectare grond in de buurt. Hij schonk het land aan tien Joodse pioniers uit Rusland, die de stad Rishon LeZion stichtten. Kort daarna stuurde Baron Edmon James de Rothschild experts om naar grondwater te boren en landbouw te stichten. Hij deed hetzelfde voor een nabijgelegen nederzetting van 6500 dunams, die toen Zikhron Ya'akov heette, ter ere van de vader van de Baron. Dit gebied werd gekocht van een Fransman met christelijke Arabische wortels. Rothschild hielp ook bij de oprichting van Metulla, Ekron en Rosh Pina en investeerde tientallen miljoenen in het droogleggen van

moerassen, het vinden van water en de ontwikkeling van het land, waaronder de aanleg van enkele van de eerste elektriciteitsnetwerken.

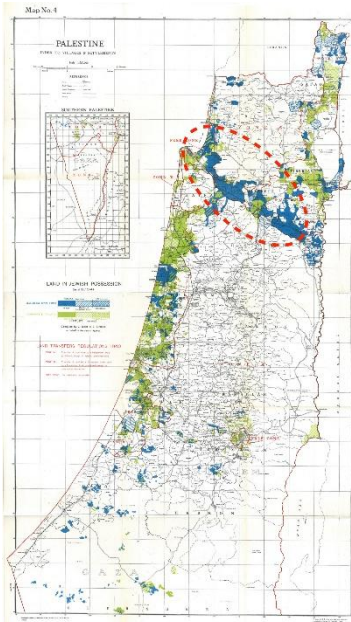
המקום & Talmud-online.nl

Rabbijn Pines

Een andere pionier was rabbijn Jechiel Michel Pines, die zich in 1878 in de wijk Mazkeret Moshe in Montefiore vestigde. Ook hij kwam oorspronkelijk uit Rusland. In 1884 kocht rabbijn Pines een stuk grond van de Franse overheid en stichtte Gadera. Drie jaar later arriveerde een eveneens in Rusland geboren Jood, Yehoshua Hankin. Hij was als jongeman met zijn ouders naar Risjon LeZion gegaan en had aliyah gemaakt. Nadat hij had geholpen Gadera op te bouwen, regelde Hankin in 1890 de aankoop van een ander stuk grond in de buurt, waarmee hij de stad Rehovot stichtte. Een jaar later, in 1891, verzamelde hij genoeg donaties uit het buitenland om een ander stuk grond te kopen, nu Hadera (de huidige wijk Givat Olga in Hadera is vernoemd naar Hankins vrouw, een beroemde pionier).

Hankins beroemdste werk was ongetwijfeld het regelen van de Sursock-aankopen tussen 1901 en 1925. Een groot deel van het Heilige Land was destijds in handen van de Sursocks, een rijke Grieks-Libanese christelijke familie. Ze hadden het land al in 1872 van de Ottomanen gekocht (voor een schamele 20.000 pond), waarmee ze ongeveer 400.000 dunams of 364 vierkante kilometer verwierven. In de loop der jaren wist Hankin meerdere vastgoedtransacties met de Sursocks te regelen, waarbij hij het grootste deel van Haifa en de vruchtbare Jizreëlvallei verwierf.

Kaart uit 1944 van de Sursock-aankopen. De donkerblauwe gebieden zijn eigendom van het Joods Nationaal Fonds en de groene gebieden zijn eigendom van particuliere Joodse bedrijven en particulieren.

Hankins partner bij het veiligstellen van deze deals was Arthur Ruppin (1876-1943). Hij maakte in 1908 aliyah om voor de Zionistische Organisatie te werken en opende een kantoor in Jaffa. Kort daarna, in 1909, regelde hij de aankoop van een klein, leeg en onvruchtbaar stuk zand buiten Jaffa (met geld van een rijke Nederlandse Jood genaamd Jacobus Kahn). Dit stuk land werd verdeeld onder 66 Joodse families en werd de stad Tel Aviv. Ruppin hielp datzelfde jaar bij de oprichting van de eerste kibboets, Degania Alef. Samen met Hankin kochten ze grote stukken land rond het Meer van Galilea. Het is interessant om op te merken dat Ruppin oorspronkelijk een soort van duifachtige persoonlijkheid was en ook Arabieren wilde helpen. Hij was medeoprichter van Brit Shalom, een organisatie die streefde naar een staat voor Joden en Arabieren. Zijn filosofie veranderde na het brute bloedbad in Hebron in 1929, aangericht door Arabische reischoppers, waarna hij alle hoop op samenwerking opgaf.

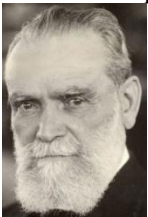

המקום & Talmud-online.nl

Joods Nationaal Fonds

Edmond de Rothschild zou vervolgens zo'n 125.000 hectare land in Israël kopen. Een groot deel hiervan zou worden overgedragen aan het Joods Nationaal Fonds, opgericht door Zvi Hermann Schapira (1840-1898). Schapira was oorspronkelijk rabbijn, maar besloot daarna natuurwetenschappen te studeren en werd uiteindelijk hoogleraar wiskunde aan de Universiteit van Heidelberg. Tijdens het Eerste Zionistische Congres in 1897 opperde hij het idee van een verenigd Joods Nationaal Fonds om het Heilige Land te kopen en te bevolken. Helaas overleed Schapira het jaar daarop, maar zijn visie werd overgenomen door Yonah Johann Kremenezky, soms ook wel "Oostenrijks Edison" genoemd omdat hij de eerste gloeilampenfabriek in het Oostenrijks-Hongaarse Rijk opende. Kremenezky werd geprezen voor de "elektrificatie" van een groot deel van West-Europa en de aanleg van de eerste elektriciteitsnetten en straatverlichtingssystemen in grote Europese steden zoals Parijs en Wenen. (Hij bedacht ook wat we tegenwoordig "kerstverlichting" noemen!) Ondertussen werd Kremenezky de eerste voorzitter van het Joods Nationaal Fonds en bedacht hij het idee van de beroemde JNF-"blauwe doos" om geld in te zamelen voor Israël. Het JNF zou ongeveer 50% van Israël's huidige landoppervlak verwerven, meer dan 250.000 hectare ontwikkelen, zo'n 260 miljoen bomen planten, bijna 200 dammen en reservoirs bouwen en meer dan 1000 parken aanleggen, terwijl het ook de eerste postdienst van Israël beheerde. (Het JNF bezit vandaag de dag nog steeds ongeveer 13% van het Israëlische grondgebied.)

Johann Yosipovich Kremenezky

Kortom, ondanks de "antizionistische" propaganda waar velen helaas aan ten prooi zijn gevallen, is Israël geen buitenlandse koloniale macht die het land met geweld heeft veroverd, maar het product van de eigen inheemse bevolking die het land vreedzaam en legaal heeft teruggekocht. Ironisch genoeg kochten ze het terug van de koloniale machten die het met geweld hadden veroverd, waaronder de Arabieren die in de 7^e eeuw uit Arabië kwamen, en de Ottomaanse Turken die in de 16^e eeuw arriveerden. En hoewel we hiervoor geen "toestemming" van iemand nodig hadden, keurden en steunden de wereldmachten van de 20e eeuw het proces aanvankelijk goed. De Britse Balfour-declaratie van 1917 wees het mandaatgebied Palestina toe aan een Joods thuisland, en de Volkenbond (de voorloper van de VN) keurde het officieel goed tijdens de Conferentie van San Remo in 1920.

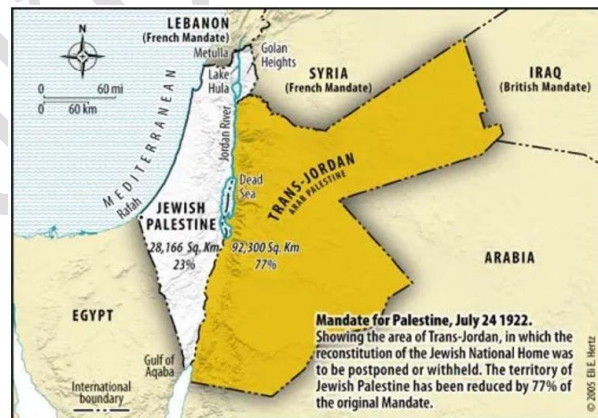
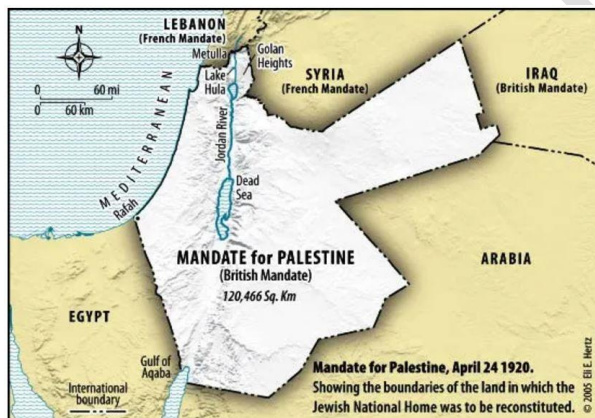
Www.hamakom.eu werkt nauw samen met www.talmud-online.nl
Lessen kunt u ook op www.youtube.com/@talmoedkanaal vinden.

המקום & Talmud-online.nl

De waarheid is dat het hele Midden-Oosten van vandaag is ontstaan uit het voormalige Ottomaanse Rijk, waarbij westerse mogendheden totaal nieuwe staten creëerden die voorheen echter nooit hadden bestaan. Zo werd het mandaatgebied Irak in 1921 door de Britten gesticht en in 1932 het onafhankelijke koninkrijk Irak. Dit gebeurde met volledige minachting voor de natuurlijke grenzen en etnische groepen in de regio, waardoor Irak tot op de dag van vandaag in bloedvergieten verwickeld blijft. (De vergeten Koerden vechten al decennia voor een eigen thuisland en hun land wordt "het land dat uit de geschiedenis is gewist" genoemd.)

Jordanië werd in 1921 op dezelfde manier uit de hoed getoverd door de Britten, die de Hasjemitische Arabieren (afkomstig uit wat nu Saoedi-Arabië is) wilden sussen door 77% van het mandaatgebied Palestina gratis aan hen over te dragen. Het idee was dat de oostkant van het mandaatgebied Palestina de "Palestijnse Arabische" staat zou worden, terwijl het kleinere westelijke deel aan de Joden zou worden overgelaten. Jordanië is dus letterlijk Palestina, en de meerderheid van de burgers bestaat tegenwoordig ook nu nog uit Palestijnse Arabieren. In 1948 verklaarde de Jordaanse koning Abdullah openlijk dat "Palestina en Jordanië één zijn" voordat hij in 1950 de Westelijke Jordaanoever annexeerde! Zelfs lang na het verlies van de Westelijke Jordaanoever in 1967, bevestigde koning Hoessein in 1981 nog steeds: "De waarheid is dat Jordanië Palestina is en Palestina Jordanië is."

Vlaggen van Palestina en Jordanië. Walid Shoebat, Palestijnse wetenschapper en voormalig PLO-terrorist, zei: "Hoe kan het dat ik op 4 juni 1967 een Jordaniër was en van de ene op de andere dag een Palestijn werd?"

Niemand trekt de legitimiteit in twijfel van alle nieuwe staten die door de Britten en westerse mogendheden in het Midden-Oosten zijn bedacht, maar vreemd genoeg ligt Israël voortdurend Www.hamakom.eu werkt nauw samen met www.talmud-online.nl Lessen kunt u ook op www.youtube.com@talmoedkanaal vinden.

המקום & Talmud-online.nl

onder een vergrootglas: hetzelfde Israël dat toen al 77% opgaf aan een Palestijns-Arabische staat, die gemakshalve Jordanië werd (en nog steeds word) genoemd om zijn ware oorsprong te verbergen; het Israël dat legaal het overgrote deel van zijn land kocht en talloze miljoenen investeerde in geld, tijd en moeite om moerassen droog te leggen, bossen aan te planten, infrastructuur aan te leggen en een uitgestorven gebied nieuw leven in te blazen; het Israël dat door een wereldwijde meerderheid werd goedgekeurd, zowel in San Remo in 1920 als door de VN in 1947. De simpele en voor de hand liggende waarheid is dat Israël niet alleen *geen* illegale bezetter is, maar dat Israël mogelijk het meest legale en legitieme land ter wereld is.

Als we enige troost kunnen putten uit al die anti-Israëliische waanzin, is het wel dat het lang geleden al voorspeld is. We lezen in Ezechiël dat het Joodse volk aan het einde der tijden, na veel vervolging, zal terugkeren naar hun voorouderlijk vaderland en een welvarende staat zal herrijzen. Maar de wereld zal zich dan tegen Israël keren en proberen alles van de Joden af te pakken: "In de verre toekomst zult u komen tegen een land dat van het zwaard is hersteld, verzameld uit vele volken op de bergen van Israël, die lange tijd woest hebben gelegen (tegen een volk) dat bevrijd is van de heidenvolken en dat allen in veiligheid woont" (Ezechiël 38:8). Dit is precies wat we de afgelopen eeuw hebben gezien. En hoewel het misschien totaal op zijn kop, onlogisch en verbijsterend lijkt, verzekert HaShem ons dat het allemaal deel uitmaakt van Zijn plan "om Mijn grootheid en Mijn heiligheid te openbaren en Mij bekend te maken voor de ogen van vele volken. En zij zullen weten dat Ik HaShem ben." (38:23).

Shabbat Shalom,

Jaäcov Noorland talmid van Rabbi J. de Leeuwe